

Arrest

nr. 209 752 van 20 september 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. MERRIE
Puntstraat 12
2250 OLEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. VANSANTVOORT *loco* advocaat M. MERRIE en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u over de Afghaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Lalpur, Nangarhar (Afghanistan). U bent van Pashtoense origine. Twee maanden voor uw vertrek uit Afghanistan zou uw oom door Parwez, een neef van uw vader en commandant bij de Taliban, benaderd zijn. Er zou hem gevraagd zijn dat u zich bij hen zou voegen. U zou hier echter niet op ingegaan zijn. Ongeveer een maand later zou Parwez met enkele anderen naar uw huis gekomen zijn om u te halen. Uw familieleden zouden bij deze inval door hen beledigd en geslagen zijn. Zelf zou u kunnen ontkomen zijn en gevlucht zijn naar het huis van uw buurman. De volgende dag zou u uw dorp verlaten hebben en

naar een vriend van uw oom in Mohmand Dara vertrokken zijn, waar u ondergedoken bleef tot aan uw vertrek uit Afghanistan. In de zomer van 2015 zou u Afghanistan verlaten hebben. U zou over land via Pakistan, Iran en Turkije naar Bulgarije zijn gereisd. Daar zou u ruim een maand hebben vastgezeten. Na uw vrijlating zou u over land zijn doorgereisd, via Servië, Hongarije, Oostenrijk en Duitsland, naar België. U zou op 15 oktober 2015 aangekomen zijn in België en vroeg asiel aan op 16 oktober 2015.

U verklaarde zich minderjarig bij aankomst in België maar werd na een medische test meerderjarig bevonden. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u uw taskara neer.

In de beslissing van 20 oktober 2016 motiveerde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) waarom er geen geloof kon worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven. Omdat uw herkomst uit Lalpur wel aannemelijk werd geacht, kreeg u de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

Uit informatie die aan het CGVS werd overgemaakt, blijkt dat u van 3 april 2017 tot 12 mei 2017 naar Afghanistan bent teruggekeerd. U bleek in het bezit van een Afghaans paspoort, afgeleverd te Bonn op 21 januari 2017, alsook van een Belgische verblijfstitel. Op 16 juni 2017 vroeg de Dienst Vreemdelingenzaken het CGVS per brief om uw internationale beschermingsstatus te herevalueren.

Met het oog op een mogelijke herziening van uw beschermingsstatus, heeft het CGVS u op 21 augustus 2017 nogmaals gehoord. U verklaart dat u inderdaad naar Afghanistan bent teruggekeerd en dat u er ongeveer veertig dagen verbleven heeft. U stelt dat u al geruime tijd verloofd was en onder druk stond om het huwelijk eindelijk te laten voltrekken. U huwde in het district Bagrami (provincie Kabul) met uw vrouw die net als u van Lalpur afkomstig is. U keerde niet terug naar uw regio van herkomst. De algemene situatie is er niet goed en bovendien zegt u daar nog steeds de Taliban te moeten vrezen.

Daags na het gehoor stuurde u nog drie foto's naar het CGVS. U bent daarop te zien tijdens uw verblijf in Bagrami.

B. Motivering

U kreeg op 20 oktober 2016 de status van subsidiaire bescherming toegekend omdat uit een grondige analyse van de beschikbare informatie bleek dat er in het district Lalpur gelegen in de provincie Nangarhar een reëel risico bestond van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Gezien uw afkomst uit die regio, uw positie en situatie in de regio, uw hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig werden geacht, werd u de status van subsidiaire bescherming toegekend.

Uit informatie vervat in uw administratief dossier, blijkt dat u naar Afghanistan bent teruggekeerd. Op 3 april 2017 reisde u naar Afghanistan om op 12 mei 2017 terug te keren. U reisde met een Afghaans paspoort dat u op 21 januari 2017 verkreeg. Daar deze informatie aanleiding kan geven tot een heroverweging van de u eerdere toegekende subsidiaire beschermingsstatus werd u opgeroepen voor gehoor.

Dient hierbij opgemerkt te worden dat artikel 55/5 Vreemdelingenwet bepaalt dat de hoedanigheid van subsidiair beschermde verloren gaat wanneer de omstandigheden in verband waarmee deze hoedanigheid was verleend, niet langer bestaan of zodanig gewijzigd zijn dat deze bescherming niet langer nodig is. Dit is het geval **wanneer niet meer aan de voorwaarden voor verlening van de subsidiaire beschermingsstatus wordt voldaan** (naar analogie HvJ, Salahadin Abdulla (C-175/08) e.a. tegen Bundesrepublik Deutschland, 2 maart 2010, para. 65). Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden die hebben geleid tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om het reële risico op ernstige schade weg te nemen. De verandering van omstandigheden is „ingrijpend en nietvoorbijgaand” in de zin van artikel 55/5 Vreemdelingenwet, wanneer **de factoren die aan het reële risico op ernstige schade ten grondslag hebben gelegen, kunnen worden geacht duurzaam te zijn weggenomen**. De beoordeling of de verandering van omstandigheden ingrijpend en niet-schade in de zin van artikel 48/4, § 2 Vreemdelingenwet. (naar analogie HvJ, Salahadin Abdulla (C-175/08) e.a. tegen Bundesrepublik Deutschland, 2 maart 2010, para. 73).

Zo is het mogelijk dat er niet langer een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 Vreemdelingenwet wanneer na de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus komt vast te staan dat de asielzoeker overeenkomstig artikel 48/5, § 3 Vreemdelingenwet binnenlandse of nationale bescherming tegen ernstige schade kan genieten in een deel van het land van herkomst waar hij op een veilige en wettige manier naartoe kan reizen, zich toegang toe kan verschaffen en waarvan redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

In dit opzicht dient benadrukt te worden dat u de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend omdat er (1) enerzijds werd vastgesteld dat er in uw regio van herkomst een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) Vreemdelingenwet bestond, en er (2) anderzijds vastgesteld werd dat u zich niet aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kon onttrekken door zich in een ander deel van Afghanistan te vestigen. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kon er toen niet redelijkerwijze van u verwacht worden dat u zich in een ander deel van Afghanistan zou vestigen.

Uit de verklaringen afgelegd tijdens uw gehoor op 5 september 2017, moet blijken dat u tijdens uw terugkeer naar Afghanistan in de provincie Kabul verbleven heeft, een gebied waar blijkens de informatie waarover het CGVS beschikt heden geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient er onderzocht te worden of er in uw hoofde sprake is van een wijziging in de omstandigheden die hebben geleid tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus. Rekening houdend met uw actuele persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich heden in de provincie Kabul vestigt. Immers, u stelt dat u daar recent veertig dagen woonde. U verbleef in een gastenhuis, gelegen in Qalay Zaman Khan, een dorp in het district Bagrami in provincie Kabul (CGVS, p.3). De eigenaars van dit huis zijn Jawed en Mahmad Anwar, volgens u neven langs vaders zijde (CGVS, p.4). De vaststelling dat u ervoor opteerde in dit dorp te huwen en te verblijven, wijst er op dat u, uw vrouw of jullie beiden een bijzondere band met dit dorp hebben. Immers, uw verklaring als zou u daar in het geheim zijn gehuwd omdat u nog steeds de Taliban dient te vrezen en u dus niet naar uw dorp in Lalpur kon terugkeren (CGVS, p.4), is gezien het bedrieglijke karakter van uw relaas niet geloofwaardig. Er moet dus een andere reden zijn geweest voor uw keuze om in Bagrami te huwen en te verblijven. Wellicht kent u daar behalve deze neven dus nog meer mensen. Alleszins zegt u dat u daar ook vrienden en dorpingen ontmoette (CGVS, p.6).

Voorts mag worden verondersteld dat u bij een hervestiging in Bagrami nogmaals op de steun en de gastvrijheid van deze neven mag rekenen. U zegt dat het mensen zijn die handelen in thee en die tamelijk bemiddeld zijn (CGVS, p.8). U kon veertig dagen lang geheel kosteloos in hun compound verblijven (CGVS, p.6). Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 19 april 2016 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging.

Verder merkt het CGVS op dat u een geletterd persoon bent. In Afghanistan ging u tot en met de achtste graad naar school (CGVS, p.6). Gezien u bedrieglijke verklaringen aflegde over uw leeftijd en u zich een stuk jonger voordeed dan u in werkelijkheid bent, kan zelfs worden vermoed dat u langer naar school bent geweest dat u eerder toegaf. Voorts kan uit uw verklaringen worden afgeleid dat uw familie niet onbemiddeld is. U stelde tijdens uw asielprocedure dat uw familie in Lalpur "veel" land heeft. Zelf hoefde u niet te werken (verklaring DVZ van 4 februari 2016, vraag 12). De vaststelling dat u in België nog niet werkte maar het zich wel al kon veroorloven naar Afghanistan terug te reizen en er te huwen, laat eveneens toe te veronderstellen dat uw familie over financiële reserves kan beschikken. Dit kan u bij een eventuele hervestiging verder op weg helpen.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat Bagrami aan de stad Kabul grenst en dat Kabul via haar internationale luchthaven op een veilige manier toegankelijk is.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afgaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van

regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstig en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien dat de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO COI report Afghanistan: Security Situation van december 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Kabul behoort tot het centrum van Afghanistan. Uit de bijgevoegde informatie blijkt voorts dat de provincie Kabul in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers. Het conflictgerelateerd geweld dat er plaatsvindt zich voornamelijk concentreert in het district Surobi en in beduidend mindere mate in de rest van de provincie. Het gros van de gewelddaden die er in de provincie plaatsvinden is doelgericht van aard. Het geweld neemt hoofdzakelijk de vorm aan van gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en opstandelingen, en dit voornamelijk in de Uzbin vallei. Daarnaast vinden er in de provincie, net zoals de hoofdstad Kabul, aanslagen plaats tegen "high profile" doelwitten waarbij de voornamelijk de aanwezige veiligheidsdiensten en overheidsfunctionarissen gevisieerd worden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagrami. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u heden in Bagrami over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat u actueel over een intern vestigingsalternatief beschikt in de provincie Kabul. Aldus dient besloten te worden dat u heden niet meer aan de voorwaarden voor verlening van de subsidiaire beschermingsstatus voldoet.

Het gegeven dat u heden over een redelijk, veilig en toegankelijk intern vluchtalternatief beschikt wijst er op dat de wijziging in de omstandigheden in verband waarmee u de hoedanigheid van subsidiair beschermde was verleend, een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter hebben, zodat deze subsidiaire bescherming niet langer nodig is.

Op basis van artikel 57/6, lid 1, 4° juncto artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet wordt besloten tot de opheffing van de status van subsidiaire bescherming.

U haalde evenmin elementen aan waardoor u in aanmerking zou komen voor de vluchtelingenstatus op basis van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. U verwijst louter naar de problemen die u met de Taliban zou hebben gekend. Echter, zoals hierboven werd aangegeven, is uw relaas hieromtrent eerder al geheel ongeloofwaardig bevonden.

U legt geen documenten neer die tot een andersluidende appreciatie zouden kunnen leiden. De foto's waarop u te zien bent, tonen louter aan dat u recent in Bagrami was, wat in deze beslissing allerminst betwist wordt.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus opgeheven.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht en van het beginsel van redelijkheid.

2.2. De bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

“De subsidiaire beschermingsstatus die werd toegekend aan een vreemdeling wordt opgeheven wanneer de omstandigheden op grond waarvan de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend, niet langer bestaan of zodanig zijn gewijzigd dat deze bescherming niet langer nodig is. Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden die hebben geleid tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om het reële risico op ernstige schade weg te nemen.

Het eerste lid is niet van toepassing op een persoon met de subsidiaire beschermingsstatus die dwingende redenen, voortvloeiende uit vroegere ernstige schade, kan aanvoeren om te weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, of, in het geval van een staatloze, van het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, in te roepen.”

2.3. Op 20 oktober 2016 werd aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toegekend op basis van zijn verklaarde afkomst van Lal Pur, zijn positie en situatie in deze regio, zijn hoedanigheid van burger, het geloofwaardig geachte tekort aan bescherming en aan een reëel binnenlands vestigingsalternatief en de (toenmalige) actuele situatie in Lal Pur. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat de omstandigheden op grond waarvan hem bij de voormelde beslissing de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend niet langer bestaan en dat deze status bijgevolg wordt opgeheven op grond van artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet. Hierbij wordt uitvoerig gemotiveerd dat verzoeker in Afghanistan over een veilig en redelijk vestigingsalternatief in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet beschikt in de provincie Kabul.

2.4. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Bij de beoordeling of de asielzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt, of toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in een deel

van het land van herkomst, wordt rekening gehouden met de algemene omstandigheden in dat deel van het land en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker.

Omtrent de veiligheidssituatie in de provincie Kabul en de reisweg ernaartoe, wordt op basis van de informatie in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier met recht gemotiveerd:

“Uit de informatie van het CGVS, blijkt bovendien dat Bagrami aan de stad Kabul grenst en dat Kabul via haar internationale luchthaven op een veilige manier toegankelijk is.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport “UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan” van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afgaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afgaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstig en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien dat de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO COI report Afghanistan: Security Situation van december 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Kabul behoort tot het centrum van Afghanistan. Uit de bijgevoegde informatie blijkt voorts dat de provincie Kabul in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers. Het conflictgerelateerd geweld dat er plaatsvindt zich voornamelijk concentreert in het district Surobi en in beduidend mindere mate in de rest van de provincie. Het gros van de gewelddaden die er in de provincie plaatsvinden is doelgericht van aard. Het geweld neemt hoofdzakelijk de vorm aan van gewapende confrontaties tussen de Afgaanse veiligheidsdiensten en opstandelingen, en dit voornamelijk in de Uzbin vallei. Daarnaast vinden er in de provincie, net zoals de hoofdstad Kabul, aanslagen plaats tegen “high profile” doelwitten waarbij de voornamelijk de aanwezige veiligheidsdiensten en overheidsfunctionarissen gevisieerd worden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”

Verzoeker slaagt er niet in afbreuk te doen aan voormelde motivering. Met zijn verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan in het algemeen doet hij aan het voorgaande alleszins

geenszins afbreuk. Deze informatie wordt overigens genoegzaam bevestigd in de door verwerende partij bij aanvullende nota van 20 augustus 2018 aangebrachte EASO Country of Origin Information Report "Afghanistan. Security Situation" van mei 2018.

Uit de door verzoeker ter terechtzitting per aanvullende nota neergelegde persartikelen blijkt dat deze betrekking hebben op incidenten in de stad Kabul. Uit deze artikelen kan geenszins worden afgeleid dat de situatie in de provincie Kabul en meer bepaald het district Bagrami van zulke aard zou zijn dat deze beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De artikelen omtrent de aanslag op de luchthaven in Kabul, de aanval op het trainingscentrum van de inlichtingendiensten en de aanval in een diplomatieke wijk in de stad Kabul bevestigen het doelgericht karakter van de aanslagen. Uit deze artikelen kan geenszins worden afgeleid dat de situatie in Kabul, hoewel hier burgerslachtoffers vallen, van zulke aard zou zijn dat deze beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zij vindt bovendien bevestiging in het gegeven dat verzoeker eerder ongehinderd naar Kabul kon reizen, met name in april 2017.

Rest aldus nog na te gaan of van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij zich in de provincie Kabul vestigt om aan het geweld in zijn verklaarde regio van herkomst te ontkomen. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

"Uit de verklaringen afgelegd tijdens uw gehoor op 5 september 2017, moet blijken dat u tijdens uw terugkeer naar Afghanistan in de provincie Kabul verbleven heeft, een gebied waar blijkens de informatie waarover het CGVS beschikt heden geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient er onderzocht te worden of er in uw hoofde sprake is van een wijziging in de omstandigheden die hebben geleid tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus. Rekening houdend met uw actuele persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich heden in de provincie Kabul vestigt. Immers, u stelt dat u daar recent veertig dagen woonde. U verbleef in een gastenhuis, gelegen in Qalay Zaman Khan, een dorp in het district Bagrami in provincie Kabul (CGVS, p.3). De eigenaars van dit huis zijn Jawed en Mahmad Anwar, volgens u neven langs vaders zijde (CGVS, p.4). De vaststelling dat u ervoor opteerde in dit dorp te huwen en te verblijven, wijst er op dat u, uw vrouw of jullie beiden een bijzondere band met dit dorp hebben. Immers, uw verklaring als zou u daar in het geheim zijn gehuwd omdat u nog steeds de Taliban dient te vrezen en u dus niet naar uw dorp in Lalpur kon terugkeren (CGVS, p.4), is gezien het bedrieglijke karakter van uw relaas niet geloofwaardig. Er moet dus een andere reden zijn geweest voor uw keuze om in Bagrami te huwen en te verblijven. Wellicht kent u daar behalve deze neven dus nog meer mensen. Alleszins zegt u dat u daar ook vrienden en dorpingen ontmoette (CGVS, p.6).

Voorts mag worden verondersteld dat u bij een hervestiging in Bagrami nogmaals op de steun en de gastvrijheid van deze neven mag rekenen. U zegt dat het mensen zijn die handelen in thee en die tamelijk bemiddeld zijn (CGVS, p.8). U kon veertig dagen lang geheel kosteloos in hun compound verblijven (CGVS, p.6). Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 19 april 2016 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging.

Verder merkt het CGVS op dat u een geletterd persoon bent. In Afghanistan ging u tot en met de achtste graad naar school (CGVS, p.6). Gezien u bedrieglijke verklaringen aflegde over uw leeftijd en u zich een stuk jonger voordeed dan u in werkelijkheid bent, kan zelfs worden vermoed dat u langer naar school bent geweest dat u eerder toegaf. Voorts kan uit uw verklaringen worden afgeleid dat uw familie niet onbemiddeld is. U stelde tijdens uw asielprocedure dat uw familie in Lalpur "veel" land heeft. Zelf hoefde u niet te werken (verklaring DVZ van 4 februari 2016, vraag 12). De vaststelling dat u in België nog niet werkte maar het zich wel al kon veroorloven naar Afghanistan terug te reizen en er te huwen, laat eveneens toe te veronderstellen dat uw familie over financiële reserves kan beschikken. Dit kan u bij een eventuele hervestiging verder op weg helpen."

Waar verzoeker er algemeen op wijst dat hij geen geld en geen woning in Kabul heeft en van mening is dat een kort verblijf in een ander deel van Afghanistan geen verandering van omstandigheden uitmaakt in de zin van artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet, kan hij geen afbreuk doen aan de voormelde genuanceerde en pertinente vaststellingen omtrent de redelijkheid van het vestigingsalternatief in het district Bagrami in de provincie Kabul. Verzoeker verbleef veertig dagen kosteloos in een

gastenhuis van neven langs vaderszijde die handelen in thee en die tamelijk bemiddeld zijn. Verder is verzoeker een geletterd persoon en ging hij tot en met de achtste graad naar school. Voorts is ook verzoekers familie niet onbemiddeld, heeft zijn familie in Lalpur “veel” land heeft en hoefde hij zelf niet te werken. Verzoeker gaf zelfs te kennen dat zijn oom het land “least” aan anderen (stuk 5, gehoorverslag, p. 9). Hierbij komt nog de vaststelling dat verzoeker in België nog niet werkte (stuk 5, gehoorverslag, p. 7), maar het zich wel al kon veroorloven naar Afghanistan terug te reizen en er te huwen waardoor verzoeker toch over enige financiële reserves kan beschikken, hetgeen hem bij een hervestiging verder op weg kan helpen.

Met de stelling dat zijn familie leeft van de opbrengst van de grond en het een schaamte zou zijn indien zij hun grond zouden verkopen, weerlegt verzoeker de vaststellingen omtrent zijn financiële situatie en deze van zijn familie niet. De Raad ziet ook niet in op welke wijze het argument dat het onlogisch is dat hij naar België zou komen, een land waar hij wel moet werken om een vergelijkbare levensstandaard te kunnen bereiken een ander licht zou werpen op de gedane vaststellingen te meer verzoeker evenmin werk heeft in België en hier blijkbaar in zijn levensonderhoud kon voorzien en zelfs nog de mogelijkheid zag om naar Afghanistan terug te keren om er te gaan huwen. Een gedrag dat niet meteen wijst op ernstige financiële tekortkomingen. Waar wordt gewezen op het feit dat hij geen economische reden had om het land te verlaten en ook van de grond had kunnen leven zoals zijn familie bevestigt verzoeker eerder zijn gunstige financiële toestand en deze van zijn familie.

Het argument dat er geen rekening werd gehouden met de mate van verankering in de samenleving wordt door verzoeker niet verder toegelicht. Hij maakt geenszins concreet op welke wijze de mate van verankering in de samenleving hem zou verhinderen om zich in het district Bagrami in de provincie Kabul te vestigen en hier zijn leven verder uit te bouwen.

Gelet op het voorgaande, kan de Raad niet anders dan vaststellen dat verzoeker er in geslaagd is om probleemloos terug te keren naar Afghanistan, kosteloos bij familie te verblijven in het district Bagrami en hij aldaar over een netwerk beschikt. Verzoeker brengt, het voormelde in acht genomen, geen concrete elementen aan die erop wijzen dat hij hier niet naar zou kunnen terugkeren en hier zijn leven verder uit te bouwen. Er mag dan ook worden aangenomen dat verzoeker, die erin geslaagd is om probleemloos naar Afghanistan terug te keren en kosteloos bij familie is kunnen verblijven en die bovendien voldoende zelfstandig en initiatiefrijk is om naar Europa te reizen en zich alhier in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit in staat is om buiten zijn regio van herkomst in zijn levensonderhoud te voorzien. De Raad meent dan ook dat rekening houdend met verzoekers persoonlijke omstandigheden van hem redelijkerwijs kan verwacht worden dat hij zich in het district Bagrami in de provincie Kabul vestigt.

Uit de voorgaande vaststellingen blijkt genoegzaam dat de omstandigheden op grond waarvan de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker werd toegekend niet langer bestaan of dermate gewijzigd zijn dat deze bescherming niet langer nodig is. Ten tijde van het nemen van de beslissing van 20 oktober 2016 tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus was er in hoofde van verzoeker immers nog geen sprake van een intern vestigingsalternatief, terwijl er thans voor hem in de provincie Kabul en meer bepaald het district Bagrami een redelijk en veilig vestigingsalternatief aanwezig is.

Uit hetgeen voorafgaat blijkt ook dat de verandering van de omstandigheden, met name de mogelijkheid op een veilig en redelijk vestigingsalternatief in het district Bagrami in de provincie Kabul, een voldoende ingrijpend en niet voorbijgaand karakter in de zin van voormeld artikel 55/5 heeft om het reële risico op ernstige schade weg te nemen. Daargelaten de situatie in zijn regio van herkomst, beschikt verzoeker in het district Bagrami in de provincie Kabul dus over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief in de zin van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet.

Tot slot wordt erop gewezen dat in de beslissing van 20 oktober 2016, waarbij verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend, eveneens geoordeeld werd dat er geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers asielrelaas en de vluchtelingenstatus geweigerd werd. Verzoeker tekende geen beroep aan tegen deze beslissing waardoor dit aspect als vaststaand moet worden beschouwd. Verzoekers argumentatie dat hij onder morele dwang is teruggekeerd om te gaan trouwen en het gegeven dat hij dit niet in Lalpur is gaan doen zijn asielrelaas bevestigt, is derhalve niet dienstig.

In acht genomen wat voorafgaat kon de commissaris-generaal op grond van artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet met recht besluiten tot de opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus wordt bevestigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF